

PARAULA I VIDA

«Jove, aixeca't i sigues testimoni!»

En aquests dies, fins que culmini a primers d'agost, joves de tot Europa s'encaminen en pelegrinatge a peu a Sant Jaume de Compostel·la per viure una experiència de fe, de fraternitat i de comunió europea en aquest Any Sant jacobeu. És el **Pelegrinatge Europeu de Joves (PEJ) del 3 al 7 d'agost**. Els joves d'Urgell també hi participen juntament amb els procedents de tots els bisbats catalans. I molts bisbes, com jo mateix, ens hi farem presents per acompanyar-los i per aprendre, sinodalment, a fer camí junts amb els joves, que sempre és paràbola de la vida del cristià, pelegrí en un món que passa.

El Camí de Sant Jaume exerceix actualment una gran atracció a tot tipus de gent. Molts són pelegrins de fe, seguint el Crist, i buscant llum en el silenci, l'esforç sacrificat, la perseverança, la fraternitat... Potser altres busquen esport, turisme, superació, recerca de sentit, espiritualitat... Es camina devers el sepulcre de l'apòstol Sant Jaume, el primer que va morir per Crist i pel seu Evangeli.

Tot començà vers l'any 813, quan es trobaren les relíquies de l'apòstol a Compostel·la, essent rei d'Àstúries Alfons II el Cast i emperador d'Occident, Carlemany. Un ermità anomenat Pelagi o Pelai, va veure una estrella posada en el bosc. Després de comunicar-ho al bisbe d'Iria Flàvia, Teodomir, van descobrir al centre del bosc una antiga capella amb les restes de l'apòstol. El rei va manar edificar una petita església, que amb els anys es transformà en la Catedral de Santiago de Compostel·la. Aquest lloc es convertí

progressivament en un centre de pelegrinatge de tot Europa, buscant la gràcia del perdó de tots els pecats de la vida, la indulgència plenària. El llarg recorregut que es feia per arribar-hi, des de tants llocs de tot Europa, principalment passava per França. Al llarg del camí s'hi van començar a edificar hostals, hospitals, mercats, etc., per ajudar els pelegrins que feien el viatge.

Santiago és lloc de pelegrinatge i de trobada entre persones i pobles que, a través dels segles, s'ha convertit en símbol de fe i de fraternitat, i vertebrador d'una consciència europea. Avui rep la visita de més de 300.000 pelegrins a l'any, vinguts d'arreu del món. El camí català de Sant Jaume, que transcorre per les nostres terres, no és un únic camí, sinó que té diverses variants, una de les quals entra per la Cerdanya i La Seu d'Urgell, i es dirigeix a terres aragoneses, passant per Montserrat.

«**Jove, aixeca't i sigues testimoni!**» és el lema d'aquest encontre europeu (PEJ) i «ha de significar una nova gràcia de Déu, que ens ofereix la possibilitat de posar-nos en camí, de saber que en aquest caminar mai no estem sols, que som acompanyats. Seguir un procés d'esperança, obert a reptes nous, que ens ajudi a trobar-nos amb nosaltres mateixos, amb els nostres germans i, per tant, amb Déu. I és clar, a comprometre'ns amb la nostra societat, cadascú en la seva realitat concreta», aquesta és la invitació que reben els joves europeus aquest agost de 2022.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Mons Vives presideix la inauguració del FeMAP a la Catedral

La Catedral de Santa Maria va acollir l'1 de juliol el concert inaugural de l'11è Festival de Música Antiga dels Pirineus, al que van assistir l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, l'Hble. Consellera de Cultura, l'Il·lm. Sr. Alcalde de La Seu d'Urgell, la Vicepresidenta de la Diputació de Lleida i Alcaldessa d'Os de Balaguer, l'Hble. Sr. Cònsol Major de Sant Julià de Lòria i altres alcaldes, el Degà del Capítol, els vicaris generals i altres autoritats, així com el públic que va gaudir d'una música que sorprèn i captiva, del primer barroc.

El grup de cambra Musica Alchemica, que dirigeix la violinista eivissenca Lina Tur Bonet, va interpretar obres de gran virtuosisme del s. XVII.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tecnoprogressistes versus bioconservadors (i IV)

Segons els bioconservadors, la medicina té, en efecte, un paper terapèutic, de restabliment o de restauració de l'organisme, com guarir malalties. Amb tot, cal reconèixer que, ja en el present, la medicina excedeix el seu paper de restauració i de prevenció. La vacunació o la contracepció transcendeixen el paper de la medicina tradicional. Com diu Geor-

ge Ganguilhem (1904-1995), la distinció entre el normal i el patològic, o bé, entre la teràpia i el millorament, és essencialment normativa i no natural. Allò que, per a una persona amb discapacitat representa una teràpia, és una millora per a una persona amb condicions de salut.

La millor estratègia, segons els bioconservadors, és implementar limita-

cions globals a la promesa de l'expansió de les tecnologies de millorament humà per evitar de caure en un pendent relliscós. L'argument del pendent relliscós és molt emprat en les discussions bioètiques tant pel que fa a l'origen de la vida com pel que fa al final.

Enfront de la mentalitat bioconservadora que vol garantir la permanèn-

cia de la vida humana tal com es manifesta, el tecnoprogressista subratlla el valor de la llibertat d'inventar allò nou, de configurar entitats noves, en la mesura en què reivindica una concepció de la vida que vol preservar el seu potencial de variacions i de mutacions.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

«¡Joven, levántate y sé testigo!»

En estos días, hasta que culmine a primeros de agosto, jóvenes de toda Europa se encaminan en peregrinación a pie a Santiago de Compostela, para vivir una experiencia de fe, fraternidad y comunión europea en este Año Santo jacobeo. Es la **Peregrinación Europea de Jóvenes (PEJ) del 3 al 7 de agosto**. Los jóvenes de Urgell también participan junto a los procedentes de todas las diócesis catalanas. Y muchos obispos, como yo mismo, nos haremos presentes para acompañarlos y para aprender, sinodalmente, a caminar juntos con los jóvenes, que siempre es parábola de la vida del cristiano, peregrino en un mundo que pasa.

El Camino de Santiago ejerce actualmente una gran atracción a todo tipo de gente. Muchos son peregrinos de fe, siguiendo a Cristo, y buscando luz en el silencio, el esfuerzo sacrificado, la perseverancia, la fraternidad... Quizás otros buscan deporte, turismo, superación, búsqueda de sentido, espiritualidad... Se camina hacia el sepulcro del apóstol Santiago, el primero que murió por Cristo y por su Evangelio.

Todo empezó hacia el año 813, cuando se encontraron las reliquias del apóstol en Compostela, siendo rey de Asturias Alfonso II el Casto y emperador de Occidente, Carlomagno. Un ermitaño llamado Pelagio o Pelayo, vio una estrella suspendida en el bosque. Después de comunicarlo al obispo de Iria Flavia, Teodomiro, descubrieron en el centro del bosque una antigua capilla con los restos del apóstol. El rey mandó edificar una pequeña iglesia, que con los años se transformó en la Catedral de Santiago de Compostela. Este lugar se convirtió progresivamente en un centro de peregrinación de toda Europa, buscando la gracia del perdón de todos los pecados de la vida, la indulgencia plenaria. El largo recorrido que se hacía para llegar, desde tantos lugares de toda Europa, principalmente pasaba por Francia. A lo largo del camino se empezaron a edificar hostales, hospitales, mercados, etc. para ayudar a los peregrinos que hacían el viaje.

Santiago es lugar de peregrinación y encuentro entre personas y pueblos que, a través de los siglos, se ha convertido en símbolo de fe y fraternidad, y vertebrador de una conciencia europea. Hoy recibe la visita de más de 300.000 peregrinos al año, venidos de todo el mundo. El camino catalán de Santiago, que transcurre por nuestras tierras, no es un único camino, sino que tiene diversas variantes, una de las cuales entra por la Cerdanya y La Seu d'Urgell, y se dirige a tierras aragonesas, pasando por Montserrat.

«¡Joven, levántate y sé testigo!» es el lema de este encuentro europeo (PEJ) y «debe significar una nueva gracia de Dios, que nos ofrece la posibilidad de ponernos en camino, de saber que en este andar nunca estamos solos, que somos acompañados. Seguir un proceso de esperanza, abierto a nuevos retos, que nos ayude a encontrarnos con nosotros mismos, con nuestros hermanos y, por tanto, con Dios. Y claro, a comprometernos con nuestra sociedad, cada uno en su realidad concreta», ésta es la invitación que reciben los jóvenes europeos este agosto de 2022.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Confirmacions a diverses parròquies de la diòcesi

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar durant els mesos de maig i juny, el sagrament de la Confirmació a les parròquies d'Ordino, de Peramola, d'Oliana i Puigcerdà. Al final de la Missa, Mons. Vives regalà un Nou Testament als confirmands, animant-los a llegir-ne cada dia un petit fragment per poder nodrir la seva vida espiritual.

Sant Julià de Lòria

El dia 20 de maig va administrar el sagrament de la Confirmació a 26 joves i 4 adults de la Parròquia de Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra). A la seva arribada a la parròquia, el Copríncep fou rebut per la Corporació Comunal encapçalada pels Hbles. Srs. Consellers i per l'Ambaixador d'Andorra davant la Santa Seu, Excm. Sr. Carles Álvarez Marfany, així com pel Rector de la parròquia, Mn. Pepe Chisvert.

L'Eucaristia joiosa de Pasqua va ser presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada pel Rector, Mn. Pepe Chisvert, Mn. David Codina i hi va participar el Diaca Mn. Jerrick Banzuela, que havia servit molts anys a la parròquia com a seminarista i que el dia 24 de juny fou ordenat de Prevere a la Catedral.

Agramunt

El dissabte 28 de maig, Solemnitat de l'Ascensió del Senyor, l'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 12 joves de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Agramunt. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de la parròquia i Arxiprest d'Urgell Mitjà, Mn. Jaume Mayoral; Mn. Ramon Solé i Mn. David Codina. Acolità el Gmà. Joaquim Cifuentes, la mare del qual, Anna, va morir aquesta setmana, i l'Arquebisbe volgué tenir un record per a ella. El cor parroquial tingué cura dels cants.

Funeral per Mn. Ermengol Donisa

El dia 26 de juny va morir a Lleida Mn. Ermengol Donisa i Nat, als 86 anys d'edat i 62 de ministeri presbiteral. La missa exequial, presidida pel Rector i Arxiprest de la Val d'Aran, Mn. Pere Balagué, va tenir lloc l'endemà dia 27 de juny a Salardú, on fou enterrat. El dia 29 de juny, festa de Sant Pere i Sant Pau, a l'església parroquial del Sagrat Cor de Balaguer, va tenir lloc una missa funeral pel seu etern repòs presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i concelebrada pel Rector i Arxiprest, Mn. Jordi Profitós, i per una dotzena de preveres d'Urgell. Hi van assistir alguns familiars del difunt així com una nombrosa

representació de la comunitat dels Germans Maristes de Les Avellanés i d'altres llocs de Catalunya, i de fidels de les parròquies on va servir.

Mn. Ermengol Donis i Nat va néixer a Espot el dia 24 d'agost de 1935, i cursà els estudis de Filosofia i de Teologia al Seminari d'Urgell. Fou ordenat de Prevere a Balaguer el 24 de juliol de 1960. Estrenà el seu ministeri presbite-

L'Arquebisbe visità en aquesta ocasió la comunitat de tres Gnes. RR. Filles de Crist Rei d'Agramunt que ajuden en els serveis parroquials, amb la incorporació de la Gna. Francisca de fa poques setmanes. Compartiren un sopar amb els mossens.

Oliana i Peramola

La tarda del 19 de juny va administrar el sagrament de la Confirmació a 11 joves de la Parròquia de Sant Andreu d'Oliana i 2 de Peramola. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector i Arxiprest de l'Alt Urgell, Mn. Jordi Vázquez, i Mn. David Codina. Solemnità els cants, la coral parroquial d'Oliana. Hi van participar

també els infants que aquell any havien rebut la seva primera comunió. L'Arquebisbe inicià la seva celebració pregant i oferint tot el seu suport i recolzament a la tasca del cos de bombers i cossos de seguretat que a pocs centenars de metres de l'església parroquial, donaven el millor de si mateixos per sufocar l'incendi declarat a Peramola. Mons. Vives animà tots els fidels a pregar i agrair la tasca dels bombers i voluntaris que aquells dies es multiplicaven arreu del bisbat i de terres catalanes. Al final de l'Eucaristia, l'Arquebisbe presidí una processó amb els nens de Comunió i de Confirmació, amb altres adults, pel carrer major d'Oliana que prèviament els veïns havien adornat bellament amb catifes de flors i fulles verdes.

ral com a Vicari parroquial de Les on va servir-hi cinc anys, fins que el 1965 va passar a Barcelona per ampliar els seus estudis. Fou Director tècnic i Professor del Col·legi Diocesà de Tremp, i també Ecònom de Llimiana i Guàrdia de Noguera.

L'any 1989 fou nomenat Rector de les parròquies de Les Avellanés i Tartareu, a les quals s'hi afegirien posteriorment l'any 2010 Vilanova de la Sal i Santa Linya. L'any 2020, el Sr. Arquebisbe li acceptà la seva jubilació i passà a ser Capellà resident al Monestir de Les Avellanés on ha estat atès amb caritat i estima per la comunitat de Germans Maristes de Les Avellanés.

Ordenació de preveres de Mn. Àlex Vargas i Mn. Jerrick Banzuela

Els diaques d'Urgell Mn. Àlex Vargas i Mn. Jerrick Banzuela van rebre l'ordenació de preveres la tarda del 24 de juny, a la Catedral-Basilica de Santa Maria d'Urgell, de mans de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives. A la cerimònia van assistir les seves famílies, molts preveres i diaques d'Urgell i d'altres bisbats amb seu a Catalunya, així com els seus companys al Seminari diocesà d'Urgell i al Seminari Major Interdiocesà. Concelebraren l'Eucaristia, el Rector del Seminari Major Interdiocesà, Mn. Armand Puig; el Rector del Seminari d'Ur-

gell, Mn. Gabriel Casanovas; els vicaris generals i episcopal d'Urgell, Mn. Ignasi Navarri, Mn. Josep M. Mauri i Mn. Antoni Elvira; el Secretari general i Canceller de l'Arquebisbat de Madrid; el Rector de la Parròquia de Ntra. Sra. de la Paz de Madrid, on Mn. Àlex està acollit mentre realitza els seus estudis; el Provincial dels Carmelites de Catalunya i els rectors de les parròquies on els nous ordenands han exercit el seu diaconat: Balaguer, Encamp i Sant Julià de Lòria. Solemnitzà els cants la coral filipina de Barcelona.

del Crist. La caritat pastoral és el fonament de la missió del qui és la imatge viva del «Bon Pastor que dona la vida per les seves ovelles» (Jo 10,11). Amb aquesta caritat s'han d'apropar a tots els germans, especialment als més pobres, per anunciar-los el Regne de Déu, i la paternitat de Déu.

La litúrgia d'ordenació prosseguí amb les promeses sacerdotals dels nous preveres; la promesa d'obediència al Bisbe diocesà i als seus successors, i la invocació dels sants en la lletania perquè ajudessin els qui serien ordenats. El moment culminant de la litúrgia d'ordenació fou la imposició de mans a Mn. Jerrick i Mn. Àlex per part de l'Arquebisbe i de tots els preveres presents a la celebració eucarística així com la pregària d'ordenació. Posteriorment, els nous preveres van rebre la unció a les seves mans que a partir d'ara celebraran el sacrifici eucarístic i perdonaran els pecats en nom del Senyor i, finalment, l'Arquebisbe els va lliurar el calze i la patena que abans els seus pares havien ofrenat. Al final de l'Eucaristia, els nous preveres van adreçar unes paraules d'agraïment a tots els presents, especialment als qui els varen acompanyar en el seu procés vocacional. En acabar la missa els nous preveres van rebre la salutació del Poble de Déu.

Després de l'Evangelí tingué lloc la crida dels ordenands amb la resposta generosa: «Soc aquí!». A la seva homília, l'Arquebisbe subratllà com es complia de nou la promesa de Déu al seu poble que en la festa del Sagrat Cor ens dona Ezequiel: «Jo mateix buscaré les meves ovelles... les recolliré, les faré venir... Faré pasturar les meves ovelles i les duré a reposar. Buscaré l'ovella perduda». Va destacar com l'Església diocesana d'Urgell pregava aquell dia amb amor i humilitat l'Esperit de Déu perquè li fossin donats dos nous ministres, pastors i sacerdots de Jesucrist, pastors missioners per a un temps d'anunci. Pastors amb esperit sinodal, que treballin per la comunió, la participació de tots i la missió. Jesucrist és l'amor de Déu en els nostres cors (*Romans*). Va subratllar com en temps d'eclipsi de Déu, cal ser testimonis del seu amor. Els creients d'avui estem cridats a ser en el món signes creïbles i lluminosos de l'Evangelí, de les seves radicalitats i de les seves paradoxes, sense acomodar-nos a la mentalitat d'aquest món, en tants aspectes desorientat, molt individualista i egoista; que descarta els vulnerables... Un món que tendeix a allunyar els homes de Déu, fins a intentar eclipsar la seva glòria totalment... Per això necessitem sacerdots segons el Cor de Jesús, plens del seu amor, que acullen i posen en pràctica la cultura del tenir cura, del Déu de la vida. Aquesta és la missió de cada

cristià i de tota l'Església, de tot sacerdot, revelar l'amor de Déu a una societat que el necessita tant, i que sovint no ho sap. Perquè l'amor ho és tot. «Déu és amor», diu Sant Joan, i, si un estima, i estima molt i desinteressadament, sacrificadament, trobarà Déu, perquè ja viurà en Déu.

Va animar els nous preveres Jerrick i Àlex, rebent el do del ministeri presbiteral en la festa del Sagrat Cor de Jesús: a ser «Sacerdots, testimonis de

l'amor de Déu!». Encoratjà Mn. Jerrick i Mn. Àlex a viure d'amor i per amor, i només un amor molt gran i disponible envers tothom, serà creïble i atraurà cap a Déu i cap a la salvació. El celibat entregat serà segell d'aquest amor incondicional i fidel, com el del mateix Crist. I l'Eucaristia que celebraran —«sagrament de l'amor», font i cim de la vida i de la missió de l'Església— serà el vostre gran oferiment a la comunitat i al món, a semblança

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,22-36]. Sant Alfons Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Paganì, 1787), bisbe de Goti i dr. de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Felíu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimarts [Jr 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 15,1-2.10-14]. Sant Eusebi de Venceli (†371), bisbe d'origen sard; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de la Mure,

fund. associacions eucarístiques; Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dimecres [Jr 31,1-7 / Sl: Jr 31, 10.11-12ab.13 / Mt 15,21-28]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeble de Pau a Filipis (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

4. □ Dijous [Jr 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23]. Sant Joan Maria Vianney (1786-1849), prev. i rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parrò-

quia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Divendres [Na 1,15;2,2;3,1-3.6-7 / Sl: Dt 32 / Mt 16,24-28]. Dedicació de la Basilica de Santa Maria. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Reimei,...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.; *Lleida*: Beat Salvi Huix i Miralpeix, i companys mrs.

6. □ Dissabte [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Lc 9,28b-36]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradi-

ció al mont Tabor (s. IV); sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdas, papa (514-523).

7. ■ Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 18, 6-9 / Sl 32 / He 11,1-2.8-19 (o bé, més breu: 11,1-2.8-12) / Lc 12,32-48]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (Cayetano, Vicenza, 1480 - Nàpols, 1547), prev., fundador dels Teatins (CR, 1524); sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelità.

Diumenge XVIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses»

Segurament és difícil l'equilibri entre preocupar-nos pel dia a dia, per allò que necessitem, pels diners que ens cal per viure dignament i l'afany de tenir i de posseir, que és la gran temptació en la que podem caure. Fins i tot ens podem enganyar pensant que amb diner ja tenim la vida assegurada. Jesús a l'evangeli ens ho adverteix: *Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses perquè ni que algú tinguéssis diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.* Ho podem comprovar en el dia a dia. Jesús mateix en posa un exemple: *un home ric que té unes grans collites que guarda en magatzems més grans i que es diu a si mateix: Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te.* És l'ideal de moltes persones: tenir l'existència assegurada i viure la vida. Adonem-nos que l'horitzó d'aquest home ric és totalment hedonista: viure, gaudir, divertir-se; no té altre objectiu. Tanmateix no pensava que *aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida;* no pensava que existeix la mort; aleshores tota aquella riquesa no li ha servit ni per allargar un dia la seva vida. La primera lectura constata una altra realitat semblant encara que sense l'afany de posseir: *Un home que s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia i ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res.* Això ho podem aplicar a persones honrades; han viscut la seva vida, han anat creant una família i un petit patrimoni i quan arriba la mort, un descendent seu se n'aprofita o ho fa malbé. De vegades els diners poden *ser el defici i la servitud de manera que ni de nit el seu cor descansa* com diu també la primera lectura. Per això, Pau ens convida a *cercar allò que és de dalt, a estimar allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* I diu: feu morir allò que us lliga a la terra: *...l'amor al diner, que és una idolatria.* Aquesta és la realitat: per a molts el diner és un déu al qual se sacrifica tot (família, amics, temps...) però que, tanmateix, no ens ofereix ni la vida ni la felicitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Ecl 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el defici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircuncís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tinguéssis diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: "Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te." Però Déu li digué: "Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu".»

▶ Lectura del libro del Eclesiastès (Ecl 1,2;2,21-23)

Vanidad de vanidades!, —dice Qohélet—. ¡Vanidad de vanidades; todo es vanidad! Hay quien trabaja con sabiduría, ciencia y acierto, y tiene que dejarle su porción a uno que no ha trabajado. También esto es vanidad y grave dolencia.

Entonces, ¿qué saca el hombre de todos los trabajos y preocupaciones que lo fatigan bajo el sol? De día su tarea es sufrir y penar; de noche no descansa su mente. También esto es vanidad.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán». / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5.9-11)

Hermanos: si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él. En consecuencia, dad muerte a todo lo terreno que hay en vosotros: la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría. ¡No os mintáis unos a otros!: os habéis despojado del hombre viejo, con sus obras, y os habéis revestido de la nueva condición que, mediante el conocimiento, se va renovando a imagen de su Creador, donde no hay griego y judío, circunciso e incircunciso, bárbaro, escita, esclavo y libre, sino Cristo, que lo es todo, y en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo, dijo uno de entre la gente a Jesús: «Maestro, dile a mi hermano que reparta conmigo la herencia.» Él le dijo: «Hombre, ¿quién me ha constituido juez o árbitro entre vosotros?». Y les dijo: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque uno ande sobrado, su vida no depende de sus bienes». Y les propuso una parábola: «Las tierras de un hombre rico produjeron una gran cosecha. Y empezó a echar cálculos, diciéndose: "¿Qué haré? No tengo donde almacenar la cosecha". Y se dijo: "Haré lo siguiente: derribaré los graneros y construiré otros más grandes, y almacenaré allí todo el trigo y mis bienes. Y entonces me diré a mí mismo: alma mía, tienes bienes almacenados para muchos años; descansa, come, bebe, banquetea alegremente". Pero Dios le dijo: "Necio, esta noche te van a reclamar el alma, y ¿de quién será lo que has preparado?". Así es el que atesora para sí y no es rico ante Dios.»